

5

Na príjazdovej ceste sa opäť ozvalo škripanie – kolesá auta a kroky –, ale keď sa dvere otvorili, ani tento raz sa v nich neobjavili Kitty s Beanie. Stála tam zavalitá stará dáma, vlasy mala zopnuté do drdola, na sebe mala zamazaný kožuch, okolo krku niekoľko šálov a jej oblečenie spolu vôbec neladilo.

„MARGARET! DAISY!“ skríkla, zamávala rukami a všetkými šálmi. „TAK SOM TU!“

Lady Hastingsová sa otočila a pozrela sa na ňu so zatútenými perami.

„Dobrý deň, teta Saskia,“ pozdravila ju. „Ale kdeže, nemusíte čakať, kým vás pozveme dnu. Denis, toto je Saskia Wellsová, Georgova teta.“

Teta Saskia sa vrátila do vstupnej haly, cestou odhodila pestrofarebné rukavice, z kožucha jej vypadlo niekoľko chlupov a pritisla si Daisy na prsia. Mňa si zrejme nevšimla.

„DAISY!“ zvolala opäť. „Kde máš brata? Kde je tvoj drahý otec? Dnes oslavuješ narodeniny! Dvanásť rokov! Taký krásny vek. Priniesla som ti darček. Je tu niekde... ibaže by – ach, bože, asi som ho zabudla v obchode Bridesnades'. Bol to šál, teda aspoň si myslím... Á, nie, počkaj – tu je!“

A vytiahla ruku z vrečka svetra. Držala v nej malý štvorček pokrčenej látky.

„Nie je nádherný?“ nadchýnala sa teta Saskia. „Je hodvábný. Aspoň si myslím. No možno sa mýlim.“

„Ďakujem, teta Saskia,“ odvetila Daisy. „Narodeniny mám zajtra. A budem mať štrnásť.“

„Samozrejme!“ vyhrýkla teta Saskia a žmurkla. „Samozrejme, že zajtra. Povedala som niečo iné? A, bože dobrý, kto je toto? Daisy – Daisy, drahá,“ znovu si ju pritiahla k sebe a zahučala ako lodná siréna, „zdá sa, že máte vo vstupnej hale *ORIENTÁLKU*.“

Vyslovila to, akoby som bola medveď alebo had.

„Ja viem, teta Saskia,“ povedala Daisy. „To je moja kamarátka, Hazel. Hovorila som ti o nej. Je u mňa na návšteve.“

„No teda!“ zhýkla teta. „To sú mi novinky! Za mojich čias by to nikto nedovolil.“

„Určite nie,“ pritakala Daisy zdvorilo. Teta Saskia sa otočila k lady Hastingsovej a Daisy sa ku mne naklonila